Faaborg og Omegn

Torpegård – nærhed, natur og fællesskab.

Af **Det Rigtige Faaborg** - 29. juli 2019

Del på Facebook | Del på Twitter

Tekst: Pernille Pedersen
Foto: Jørn Ungstrup

Torpegård – her vælger de fællesskabet til

Den 2. juni åbnede bofællesskabet Torpegård i Diernæs officielt. Forud for åbningsdagen ligger årevis af forberedelse – alt sammen for at skabe netop dét fællesskab, de alle ønsker. I denne artikel udforsker vi bofællernes ønske om et liv med nærhed, natur og fællesskab.

På skiltet, der viser ind mod bofællesskabet Torpegård, står der 'Grostedet', som er den nye officielle adresse. På Grostedet er der markeret 12 byggegrunde, og på fem af dem er der byggerier i gang: et halmhus, et træhus, et 'tiny house' og topmoderne energirigtige huse. Omkring grundene er der oprettet fælleshus, urtehave, frugtplantage, børneområde, dyrehold og et beplantet filteranlæg til rensning af spildevand.

Torpegård ønsker at være et bæredygtigt levefællesskab, og at deres knap 8 hektar store landbrug skal dyrkes biodynamisk.

Flaget vejrer i baggrunden, mens projekt-pionerer Anna-Marie Christensen, stående på et podie bygget af tre paller, byder velkommen til de omkring 200 fremmødte.

– Projektet har været længe undervejs, siden marts 2011, men nu er det en realitet. Her vil vi leve, bygge og bo på en biodynamisk måde. Vi har arbejdet hårdt på at virkeliggøre vores drømme. Vi ved godt, at vi gør tingene på en lidt utraditionel måde, og vi er glade for den store interesse, der har været for projektet, forklarer Anna-Marie.

Anna-Marie Christensen bor i et skur på Torpegård med sin mand, Kurt, mens de bygger deres energirigtige halmhus. Få meter derfra bor deres søn David, svigerdatter Tenna og de to børnebørn Villiam og Elliot på hhv. otte og fire år.

David og Tenna Rysholt Christensen har siden december 2018 boet på Torpegård, hvor de har bygget sig et hjem, et 'tiny house', i en skurvogn på 33 kvm.

– Vi har valgt at bygge bæredygtigt, billigt og selv. Det betyder, at vi i dag er gældfrie, og Tenna har mulighed for at gå hjemme. På den måde får vi tid til alt det andet, som giver mening, fx vores børn og at producere sunde fødevarer, fortælle David Rysholt Christensen.

Børnene er meget engageret i fællesskabet. Hver morgen har de tjansen med at lukke hønsene ud og hente æg. Elliots yndlingshøne, med navnet 'Hønseæg', får tilmed et kram hver morgen. Storebror Villiam er ikke i tvivl om, hvad han bedst kan lide ved at bo på Torpegård:

– Det bedste er, at bedstemor og bedstefar bor lige ved siden af, forklarer Villiam.

Hele familien er fælles om etableringen af en spiselig have, og når der skal slagtes, er børnene også med i forreste række.

– Børnene er med i hele cyklussen, og de har på eget initiativ bygget et højbed. De er efterhånden vant til at se slagtning, dog vil de gerne vide, hvem der er, vi spiser. For tiden er pølserne, vi spiser, fra Viktor, fortælle David.

På Torpegårds hjemmeside har familien Rysholt Christensen samlet tankerne bag deres tilvalg af fællesskabet i ordene: *Vi vil bo småt og leve stort!*

Håb, der næres af handling

Mange mennesker drømmer om fremtiden. Om hvordan de vil leve – engang. Kræfterne bag Torpegård handler i nuet. Opsøger det fællesskab og det liv, de ønsker sig. Der er en kraft i disse ildsjæle, en retningsbestemt begejstring, som om de nægter at have et mellemværende med livet.

Karen Keinicke er formand for bofællesskabet og forklarer, at der ligger mange arbejdstimer bag projektet, og på bare et enkelt år har de afholdt 21 bestyrelsesmøder, ti hele arbejdsdage og en visions-weekend.

– Udgangspunktet for projektet har været, at det skulle være tvær-alderligt. Lige nu er vi flest 50+'ere, hvilket nok er meget naturligt, da det er vores generation, der har de økonomiske ressourcer. Men vi håber på flere børnefamilier, og det ser allerede lovende ud, forklarer Karen Keinicke.

Karen Keinicke og hendes mand Svend har også købt en grund på Torpegård og flytter ind, når huset i Dyreborg er solgt. De er i forvejen selvforsynende og glæder sig til at flytte ind i et fællesskab, hvor ansvaret fordeles på flere hænder.

– Jeg håber på, at det bliver liv og glade dage. At vores erfaringer kan gavne andre. Og så bliver det bare skønt at høre ungerne, der hopper på trampolin, siger Karen smilende.

Flere nye børnefamilier har vist interesse i fællesskabet. De er kommet på besøg her på indvielsesdagen, for det er en længere proces at blive optaget. Det eksisterende fællesskab og de interesserede skal se hinanden lidt an, så de er sikre på, at alle følger den samme tankegang omkring fællesskabet. Parret Emil og Matilde er på besøg med deres søn Hugo på halvandet.

– Vi er sådan en slags *prospects*. Man kommer på besøg hernede til fælles projekter en fem-seks gange og samler ind til godkendelse. Vi håber på at kunne bo herude på landet, hvor der både er natur og naboer. Her kommer man ikke til at blive ensom, og Hugo kommer til at få det fedt, forklarer Emil.

På nær Karen og Svend er alle bofællerne på Torpegård tilflyttere til kommunen, ressourcestærke tilflyttere tilmed, forklarer Karen Keinicke, hvilket er af stor betydning for en lille kommune. Borgmester Hans Stavnsager fremhæver i sin tale, at Torpegård er et godt eksempel på, hvor varieret byggeri, der blomstrer op, og at bofællesskabet viser en gruppe borgere, der aktivt vælger at sammensætte deres egen boform.

Ideologien på Torpegård udspringer af Rudolfs Steiners filosofiske bevægelse om menneskelig visdom. På Torpegård er håbet, at mennesker oplyses af mennesker, ikke af skærme. Der hersker en aktiv drift mod at tilbringe livet i det nære, ikke det sekundære.

Ikke engang i fremtiden. Men lige nu.